

Foto: Wenche Schanke Eikum

Torill (41) og Morten (44) med to barn bur i minihus på Skjolden: – Me har stor eventyrlyst

– Eg var litt spent på om me kom til å bli verande gifte.

Av [Wenche Schanke Eikum](#)

Publisert: 15.01.23 08:00

For abonnentar

Utsegna kjem med ein god porsjon humor, men også litt alvor frå Torill Bye Wilhelmsen (41). For det har sine sider å bu i eit hus med grunnflate på 36 kvadrat for ein familie på fire.

– Først tenkte eg at det kanskje ville gje same kjensla av å vera avgrensa, slik som under pandemien då alle måtte vera heime. Men det me har opplevd i praksis er at det er frigjerande å ha så lite areal.

Tårer i augo

Torill er frå Rygge, Morten Stensland Løwe (44) er frå Larvik. Saman har dei budd på Lom og i Vågå. På sistnemnde plass hadde dei ein einebustad på 190 kvadrat.

Korleis dei hamna på Skjolden har ei litt spesiell forhistorie.

– For 15 år sidan jobba eg i Lom kommune. Jarmund Øyen som då var næringssjef tok meg med over fjellet og til Jostedalen. Han ville visa potensialet, og korleis dei dreiv næringsutvikling her. Eg hadde aldri vore her før, men hugsar godt turen oppover Bøverdalen og over Sognefjellet. over Sognesjellet.

ANNONSE

ELBILER FRA BMW
HVILKEN PASSER DEG?

SPORTSLIGE BMW i4

DYNAMISKE BMW iX3

BMW i4. El rekkevidde opp til 500 km. El batteri 46-22,5 kWh/100 km. CO₂ utslipp 0 g/km.

Det ho såg fekk fram tårene.

- Eg hugsar eg var på gråten. Det var så fint her.

Draumen om skrivestove

Etter det drog familien stadig vekk på tur til Luster og Sogn.

- Me forstod det var ein skatt her. Me kom mykje hit, og har vel budd på dei fleste campingplassane utover langs fjorden, seier Torill.

- Me hadde drøymt om å ha ei skrivestove her. Men det var lite til sals, fortel Morten.

TID: Å bu i eit minihus har gitt dei betre tid saman. Foto: Wenche Schanke Eikum

Dei to sit godt i kvar sin lenestol, i det som må kallast stovedelen i det vesle rommet med høgt under taket. Mellom seg har dei eit lite bord, og to store dører med vindauge gir flott utsikt utover fjorden.

- Eigentleg såg me etter ein stad me kunne ha ei skrivestove. Jobbane våre var slik at me trengde ein stad å koma og skriva. Tanken var at ein av oss kunne skriva i veka, og så kunne resten av familien koma til helga, seier Torill.

Ei hytte vart til to

Dei var på mange visninger, og etter tre år med leiting hadde dei nesten gitt opp.

- Så kom dette huset her på marknaden, og heile familien var med over for å sjå.

Det viste seg at den vesle eigedomen ved Mørkridselva på knappe eit halvt mål, hadde to hus, med to ulike eigarar. Det eine var for sal, det andre ikkje.

FØR: Slik såg dei to husa ut før Torill og Morten kjøpte dei. I huset til venstre har bytt ut husmørvindauge med tidsrette glas. Det meste der er nytta. Foto: Privat

TO HUS: Husa ligg langs Bolstadvegen mot Mørkridsdalen, nokre hundremeter frå Skjolden sentrum. Huset til venstre brukte dei til hytte i starten. Foto: Wenche Schanke Eikum

På heimveg såg dei eit ope vindauge på huset som ikkje var til sals, og svinga tilfeldig innom.

Kort fortalt – dei enda med å få kjøpa begge. Det eine hadde dei som hytte frå 2018.

– Det er eit veldig gammalt hus som stod på Bolstad, og mest truleg vart flytta ned hit i 1910, fortel Morten.

LES OGSA
Torill lokka med mikrohus:
- Fire kjem flyttande no i haust

Prøvebu eitt år

I desember 2020 starta dei ei totalrenovering av huset dei kjøpte først, for å ha til skrivestove. Alt oppå grunnmur og kjellar vart bygd nytt.

– Me hadde fantastisk flinke og lokale snikkarar. Morten er mellom anna teknisk teiknar, så han gjorde mykje, rosar Torill.

– Det gjekk fort, på eit halvt år var det meste gjort. Arbeidet starta i desember, og det stod ferdig i mai 2021, seier Morten.

MINI: Grunnflata på huset er 36 kvadrat. I tillegg har dei sovehemsen oppe, og dei to romma i kjellaren. Foto: Wenche Schanke Eikum

Framleis budde familien i Vågå. Snart skulle skrivestova dei hadde bygd bli noko heilt anna.

Eit svart hol

Pandemien hadde tært på familien på mange måtar. Begge dreiv

© 2021 Dagsavisen AS. Alle rettigheter reservert. Det er ikke tillatt å kopiere, overføre eller annet medvirke til dette innholdet uten skriftlig tillatelse fra eieren.

eignepearritter som sittet under nedstenginga av landet. I orili sitt firma gjekk nesten konkurs.

- Me hadde jobba eitt år med noko som gjekk i vasken. Det var som å detta ned i eit svart hol. Det var veldig tungt. I tillegg var ungane heime frå skule og barnehage. Me er eigentleg ein familie med stor eventyrlyst.

- Me har vore vande med å reisa mykje tidlegare, seier Morten.

Etter lang tid med nedstenging, var dei lystne på å gjera noko heilt nytt.

- Me bestemte oss for å ta eitt år på Skjolden. Det skulle berre vera eitt år.

Ask som no er 13 og Ela som er fire og eit halvt år var med på ideen, og familien flytta inn i skrivestova.

Alt i eitt rom

Huset må kunne kallast eit minihus. Når ein kjem inn ligg det ein liten gang til høgre med dør til badet. Det første journalisten ser er ei skikkeleg kaffimaskin, og hyller med koppar og fat - i gangen.

Men det er eigentleg ikkje ein gang, det er berre ein liten arm av det store rommet som inneheld kjøken, oppholdsrom, eteplass og soveplassar. Det einaste rommet som er avstengt med dør er badet. Det er overraskande stort i høve resten.

- Me var samde om at me ville ha eit skikkeleg bad, fortel Morten. Og skikkeleg har det blitt.

STORT: Dette badet er stort til minihus å vera. Toaletten er i kroken der fotografen står. Dei har fått plass til stort badekar, og ein liten steinvask. Foto: Wenche Schanen Eikum

Det er høgt under taket i huset, og mange små og større vindauge gjer at det er lyst og koseleg.

Ungane har sin eigen krok, der sengene kan gjerast om til sofa. Under er det lagringsplass. Her er kvadrata godt utnytta.

TO FUNKSJONAR: Dette er kroken til barna. Her sov dei om natta, og kan henga med vener på dagen. Stigen til høgre fører opp til hemsen der foreldra sov. Foto: Wenche Schanke Eikum

Ein stige like ved leiar opp til hemsen. Der er foreldresoverom, kontor, og nok ei kaffimaskin.

- *No snakkar me, det er ikkje mange som har kaffimaskin på soverommet ...*

- Sånn blir det i eit lite hus, smiler Torill og fortel om whiskeysamlinga ho har som også har fått plass i hylla på soverommet.

Frå sovehemsen er det fritt utsyn framover mot Mørkridsdalen.

LYS: Vindauget mot Mørkridsdalen og dei to takvindauga slepper inn mykje lys. Ein kontorplass er det også på hemsen. Foto: Wenche Schanke Eikum

Huset har kjellar der dei har to rom. I det eine oppvaskmaskin, vaskemaskin, tørketrommel og skap med klede. I det andre er det plass til leiker, og gamingutstyr til tenåringen i huset.

RYDDIG: Det er lite rot å spora i huset. Når ein bur smått må ein halda det ryddig. Dette er staden for mat, lekser og sosialt samvær. Til venstre inngangsdøra. Foto: Wenche Schanke Eikum

Miljø og berekraft

Både Torill og Morten er miljømedvitne og opptekne av berekraft. Det har prega minihuset.

- Eit hus som dette set mindre avtrykk på miljøet. Me har brukt naturlege materiale som furu på golvet, og osp på veggane. Det er same materiale som blir brukt i badstover, smiler Morten.

Det gulnar ikkje, og gir ei lun kjensle. Det absorberer også lyd.

- Me bur rimelegare enn mange andre på vår alder. Det er lågare byggjekostnadar, straumutgifter og lån. Det frigjer pengar til andre ting, som å pussa opp det andre huset her, seier Torill.

Dei har også vore opptekne av å handla lokalt, og bruka lokale handverkarar.

- Me har valt mest mogleg nordisk design.

Ikkje interiørinteresserte

- Me er eigentleg ikkje så opptekne av interiør. Eg veit kva lampe eg likar, men om du spurte meg om merke ville eg ikkje hugsa det no, seier Morten.

Han seier det handlar meir om at dei har klare tankar om korleis dei vil ha det.

- Det handlar om å velja kvalitet slik at det varer. Og på ein liten plass må det vera både fargar og ting som fungerer saman.

Mellom anna har dei ein veldig spesiell omn på veggen. Ein svensk biopéis som går på etanol.

- Så leita me ei stund før me fann vifta over omnene. Det var ikkje lett å finna, men den passar fint her, seier Morten som er den som kokkelerer mest i familien.

Vifta har ikkje avtrekk ut, men eit filter som tek opp i seg feittet.

FRÅ HEMSEN: Det er høgt under taket i huset. Her er utsikta frå sovehemsen. Legg merke til biopéis på veggen. Foto: Wenche Schanke Eikum

DETALJ: Det er Morten som lagar mest mat i heimen. Legg merke til den spesielle vifta over omnene. Den har filter, men ikkje avtrekk. Foto: Wenche Schanke Eikum

Blir verande

Etter prøvebuinga har dei no flytta til Skjolden permanent.

- Det var ungane som sa kvifor ikkje berre bli? Det var ei stor avgjerd. Men ungane trivast, og det er dette me vil også. Då eg fekk jobb på Ornes fekk me endå ein grunn til å bli, seier Morten.

Torill driv firmaet Fjellflyt, og leiger kontor på Fjordstova. Morten har drive mykje med design, men var lei. Medan pandemien nesten knekte firmaet til Torill, opplevde Morten å møta veggan.

- Eg hadde fått lei. og kiende eg trenøde fysisk arbeid. Eg ville ikkje

LES OGSÅ

Morten (45) er både grafisk designar og gartnar - no har han fått draumejobben på Ornes

No er han skjøtselsmedarbeidar for verdsarvområdet kring Urnes stavkyrkje. Han er formelt tilsett i Luster kommune ut mars, medan det er Riksantikvaren som betalar for det meste av jobben.

- Eg blir kalla geita på Ornes, sidan eg tek vare på kulturlandskapet. Det er ein utruleg fin jobb. Det er deileg å vera ute og jobba fysisk, så eg stortrivast. Det er ein magisk stad å jobba.

Om ein månad får han vita om stillinga vert vidareført eitt år til. Og Torill har fått ny jobb.

TRAPPA: Slik er utsikta frå trappa og terrassen ved inngangen til huset. Her ser dei ned til Fjordstova, og utover fjorden frå Skjolden. Foto: Wenche Schanke Eikum

Levande lokalsamfunn

Begge er opptekne av levande lokalsamfunn, kulturlandskap og at folk skal kunne bu og arbeida der dei ynskjer.

Torill med å leggja til rette for sokalla co-working, Morten med skjøtsel av landskap.

- Det er fantastisk å bu her i enden av fjorden, og kunna sjå blåne på blåne utover. Det er også viktig at det er gardsbruk i nærliken som gir liv og røre.

UTSIKT: Frå huset har dei utsyn over Mørkridselva og ut Lustrafjorden mot fjellet Molden. Foto: Wenche Schanke Eikum

- Her om dagen gjekk det ein lama i band forbi huset, og me ser rett som det er andre dyr som beitar. Så er det flott oppover Mørkridsdalen. Me ser oppover mot Bolstad, eller det me kallar «Lille

Toscana». Fjell og fjord er fint, men det finaste er at det er eit levande samfunn, seier Torill.

Ho brenn også for å få fleire til å prøva det å bu litt meir smått.

- Frå første januar byrja eg i ei 50 prosent stilling med å laga Noregs første mikrohuslandsby. Arbeidsgjevar er Norske mikrohus AS. På Skjolden kjem no ein liten landsby av mikrohus som er knytt til straum, vatn og kloakk. Det skal vera for fastbuande. Det blir kjempespennande.

Målet er at det skal vera klart til innflytting allereie til sommaren.

Trivsel og familietid

Effekten av eit liv i minihus har vore at dei får meir tid til kvarandre.

- Det gir ei fridomskjensle å bli fort ferdig med husarbeid. Du må ta klesvasken oftare, og rydde jamleg. Før følte eg at eg aldri kom rundt med husarbeidet. No er eg superorganisert, og det frigjer tid til kreative prosjekt og hobbyar som eg kan gjera med godt samvit, seier Torill.

RO: Her i denne kroken kan Torill verkeleg finne roa. Foto: Wenche Schanke Eikum

Alle har lært å ta omsyn til kvarandre. Dei hadde eit fullt hus i Vågå. Noko er sett på lager, det meste er gitt bort.

- Ungane har vore kjempeflinke. Det letta nok overgangen at me berre tok med oss det mest naudsynte då me flytta for å prøvebu. Det gjer overgangen lettare, meiner Morten.

- Me har fått betre tid til kvarandre. Blir det krangel, må ein gjera seg ferdige. Familien har kome tettare på kvarandre. Ikkje berre fysisk men emosjonelt. Her slepp du stå i trappa og ropa at no er det middag. Og me er meir ute, seier Torill.

To hus tett i tett

Dei stressar ikkje, men ser at det vert behov for fleire soverom etter kvart som barna vert eldre.

Det som først var hytta til familien er no berre eit skal. Alt innvendig er rive ut.

- Me kartleggjer tilstanden til huset no. Det ser dessverre ut for at det er i veldig dårlig stand. Det blir ei omfattande renovering.

FLYTTA: Dette huset har vore flytta. Torill viser korleis kvar stokk har vore merka. No ventar full renovering. Foto: Wenche Schanke Eikum

Planen er å byggja det opp att til eit minihus, men med litt fleire soveplassar. Begge har familie som bur langt unna, og som dei gjerne vil ha på besøk. Kanskje blir dei buande litt i begge husa i framtida, eller byggjer dei saman.

- Me kjem uansett ikkje til å flytta inn i eit stort hus igjen, trur Torill, og legg til:

- Det hadde vore fint å kunne bu i det andre huset, og ha dette som skrivestove slik tanken var i starten.

BILDESERIE
Smart og smått: - Me har fått betre tid som familie

Les meir om: [Bustad og eigedom](#) [Skjolden](#) [Luster](#) [Minihus](#) [Berekraft](#)

[Sjå kommentarar](#)

Fleire saker

Gå til forsida

Snart heilt slutt på hyttepalassa:- Det hjelper heller ikkje at renta er på veg oppover

- Det er spesielt å framföra songen i ei kyrkje som er frå same tid